

ΜΑΓΕΙΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Καί οί προσφιλέστεροι εἰς ὄλους τοὺς θνητοὺς μάγειροι τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ἐν χερσίν ἔχοντες τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν τῆς ὑλικῆς ὑπάρξεως, οἱ ἀναδεικνύοντες, πολλάκις μεγάλους ἀνδρας καὶ ἄλλοι πάλιν ἀνδρας μεγάλους διὰ τῆς ρωμαντικῆς ποιήσεως τῆς τέχνης τῶν καταστρέψαντες, ὡς ὁ διάσημος Τρομπέττας τὸν μέγαν Γαμβέτταν, συνέστησαν ἐδῶ Σύλλογον, ὅστις προχθὲς ἐώρτασε τὰ ἐγκαίνιά του, δι' ἱεροουργίας μὲν ἐν ἐκκλησίᾳ, διὰ γεύματος δὲ ἐν τῷ Κήπῳ Παρθενῶνι, ἀρξαμένῳ ἀπὸ τῆς 10ης μ. μ. διότι δὲν ἔπρεπε νὰ μείνουν πεινῶντες οἱ πελάται τῶν, παραταθέντι δὲ εἰς τὰς 2 μετὰ μεσονύκτιον, γεύματι ὅχι πλέον τῆς τέχνης τῶν, ἀλλὰ ἀγροτικῶν καὶ ἀφελεστάτῳ, ἐν μέσῳ φαιδρότητος καὶ ζωῆς, δροσιοθείσης ὑπὸ ἀφθόνων σπονδῶν βακχικῶν, διότι ξεῦρετε οἱ μάγειροι κάμνουν μεγάλην χρῆσιν κρασιοῦ διὰ τὰ φαγητὰ καί... δι' ἑαυτοῦς. Τὸ γεῦμα ἔλαβε καὶ πολιτικὰς ἐκδηλώσεις δημοτικὰς, ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου ἐννοεῖται, διότι ἡ μέλλουσα Δημαρχία του εἶνε πρὸ πολλοῦ μαγειρευμένη, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἀντιμαγειρεύσῃ ἄλλην ὁ Μαγειρικὸς Σύλλογος. Προήδρευε τοῦ συμποσίου ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ Σερπιέρη κ. Χρυσανθάκης. περίφημος ὀψοκαλλιτέχνης.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΑΓΡΙΝΙΩ

(Ἀποσταλεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν) *

Εἶνε βεβαίως ἐνθαρρυντικὸν τὸ ἤδη τελούμενον ἐν τῇ χώρᾳ. Ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος μία καὶ πάγκοινος ἀκούεται φωνὴ ἀποδοκιμασίας κατὰ κυβερνητικῶν συστήματος, ὑπερ ἑσωτερικῶς μὲν παραλύει καὶ διαφθερίζει τὰ πάντα, ἐξωτερικῶς δὲ καθιστᾷ τὸ ἔθνος ἀνίκανον νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν του· ἀλλ' εἶνε συγχρόνως καὶ κινδύνων μεστὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ ἔθνη στιγμή δυστυχέστερα, εἰ μὴ ἡ στιγμή καθ' ἣν ὁ λαὸς ἀναγκάζεται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, διότι εἰς τὴν λυπηρὰν ταύτην ἀνάγκην περιάγει τοὺς λαοὺς ἡ ἀπὸ τῶν νομίμων ἐξουσιῶν ἀπελπίσια. Καὶ εἰς τὴν φρικώδη ταύτην ἀπελπίσιαν ἐξῴθει τὸν φιλόνομον ἐλληνικὸν λαὸν τὸ ὑπὸ τῆς φιλαρχίας τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ ἐπινοηθὲν ἀνόσιον δόγμα, ὅτι τὰ πάντα δύναται νὰ πράττῃ εἰς μόνον ἄνθρωπος διὰ τῆς ἐν τῇ βουλῇ ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς, καὶ ὅτι οὐδὲν οὐδαμῶς ὁ λαὸς δύναται νὰ εὕρῃ καταφύγιον κατὰ τῶν παρεκτροπῶν αὐτῶν. Παραβιάζεται τὸ πολίτευμα ἡμῶν διὰ νόμων ἀντισυνταγματικῶν, περισυλεῖται ἡ δημοσία περιουσία διὰ συμβάσεων ὑπόπτων, καταστρέφονται τὰ στρατιωτικὰ τοῦ ἔθνους πράγματα διὰ μέτρων ἀσυνέτων, καθιεροῦται ἡ σπατάλη τοῦ χρήματος τοῦ Κράτους καὶ δι' αὐτῆς ἐνασκειται ἡ τὰ πάντα διαφθείρασα ἐπάρατος συναλλαγή, ἐπιβάλλονται ἀσπλάγχχνως ἐπὶ τοῦ λαοῦ φόροι καταστρεπτικῆς, ὅλα ταῦτα θεωρεῖ καλῶς καὶ ἀμετακλήτως γενομένα τὸ ἄφρον ἐκεῖνο δόγμα. Ναί, εἶναι ἄφρον καὶ ἀπίσιον τὸ δόγμα τοῦτο, διότι ὁδηγεῖ εὐθὺ πρὸς τὴν ἀναρχίαν. Ἐξουδετεροῦν τὸν κυριώτατον παράγοντα τῆς συνταγματικῆς μηχανῆς, τὴν συνταγματικὴν βασιλείαν, τίθησιν ἐν πάσῃ στιγμῇ ἀντιμετώπους λαὸν καὶ Κυβέρνησιν καὶ κυσοφορεῖ τὴν μεταξὺ αὐτῶν σύγ-

κρουσιν, ἥτις εἶνε ἡ ἐσχάτη ἐθνικὴ συμφορά. Ἄν τοιαύτη ἦτο ἡ οὐσία τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπινοηθῇ καθεστῶς ἀναρχικώτερον (εὖγε). Καὶ ἄς μὴ εἴπωμεν ἡμῖν οἱ τὴν *δεδηλωμένην* ἐπινοήσαντες καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀσυνειδήτως κερδοσκοποῦντες, ἄς μὴ εἴπωσι τι περὶ τῆς νομικῆς αὐτῶν εὐθύνης. Ἡ εὐθύνη ἡ νομικὴ εἶνε μὴδὲν καὶ οὐδένα καλύπτει ἐν ἧ ὥρᾳ ἀναγκασθῆ ὁ λαὸς νὰ δράσῃ αὐτὸς. Ἀντὶ τῆς νομικῆς ἀναζητεῖται τότε ἡ πραγματικὴ εὐθύνη, ἥτις περιλαμβάνει ἅπαντας. Ὁ νῦν πρωθυπουργὸς οὔτε ὅταν ἐξεσφενδόνιζε τὸ διαβόητον *τίς πταίει*, οὔτε ὅταν κατήγγελλεν ὡς προδοσίαν τὴν ἀπελευθέρωσιν 300 χιλιάδων ἀδελφῶν ἀνεζήτησε τὴν νομικὴν τῶν ὑπουργῶν εὐθύνην, ἀλλ' ἐξῴθει τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλ' ἠπέλλει τὸ δεύτερον τὴν περικοπὴν τῶν βασιλικῶν δικαιωμάτων. Τὶ παθῶν τώρα ὁ κ. Τρικούπης ἢ τί αὐθις μηχανευόμενος πράττει ὅλως τὸναντίον; Δυστυχῶς ὅμως δὲν πράττει τοῦτο μόνον, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει στιγμῇ, καθ' ἣν ὁ τόπος σύμπας καταρᾶται αὐτοῦ, ἐξαναγκάζει ἀσεβῶς τὴν βασιλείαν νὰ παρέχῃ ὑπογραφὰς καὶ διατάγματα, διακομίζοντα σεμνότατον τῆς πολιτείας θεσμὸν, ἐνόσω δι' αὐτοῦ στεφανοῦται ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ. Ἄρα γε ἐπιζητεῖ νὰ μετατρέψῃ ἐπ' ἄλλα σημεῖα τὴν πάγκοινον ἀγανάκτησιν, ἐμφανιζόμενος ὡς ἀπὸ μηχανῆς ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς ταινίας τοῦ Μεγαλοτταύρου (εὖγε).

Εἶνε λυπηρὸν νὰ τίθηται οὕτω πάλιν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ τόπου τὸ ζήτημα τῆς καθεστῶσης τάξεως καὶ νὰ διασειῶνται αἱ ἐπὶ τὴν κανονικὴν τῶν θεσμῶν λειτουργίαν πεποιθήσεις τοῦ λαοῦ. Ἐάν ἡ ἐκμηδένισις τῆς βουλῆς πρὸ τοῦ 1862 ὠδήγησεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἐάν αἱ μέχρι τοῦ 1875 πλάναι ἠπέλησαν ν' ἀνατρέψωσιν ἐκ βάθρων τὴν πολιτείαν, τίς ὑπάρχει λόγος ὅπως μὴ φοβώμεθα σήμερον ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς φιλαρχίας χαλκευθεῖσα ἐξουδετέρωσις τῆς βασιλείας εἰς τὸ αὐτὸ θὰ καταλήξῃ σημείον; Ἀπαύστως λοιπὸν περὶ τοὺς θεσμοὺς ἡμῶν θὰ παλαιώμεν ἐν Ἑλλάδι, διαφθειρόμενοι ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς πάλης καὶ περὶ τὰ ὄντως ἐθνικὰ ἐντελῶς ἀπρακτοῦντες, καταλήγοντες δὲ τὸν πονηρὸν ἀγῶνα διὰ καταστροφῶν, ὅπως ἐπαναλάβωμεν αὐτὸν ὑπὸ ὄρου ἐκάστητε χεῖρας;

Καὶ οὗτος εἶνε ὁ κυριώτατος λόγος δι' ὃν ἡ Ἑλλὰς ἀντὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ, ὡς ἦν κεκλιμένη, μαραίνεται καὶ φθίνει. Πολιτικὴν ἐθνικὴν, γενναίαν, πολιτικὴν ἀδιαλείπτου συνεχείας δὲν ἔχομεν καὶ ἐξαντλούμεθα εἰς κυβερνητικὰ πειράματα, ἅπερ θὰ ἀπεκάλουν παιδαριῶδη, ἐάν μὴ ἦσαν ὀλέθρια. Μία δὲ καὶ μόνη εἶνε ἡ ἐθνικὴ τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴ, ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ προορισμοῦ αὐτῆς. Θὰ ἦτο μὴδαμινὸν τὸ ἐλεύθερον τοῦτο βασίλειον ἐνν ἐπρόκειτο νὰ ζῆ ἐν ἑαυτῷ καὶ δι' ἑαυτό. Ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ μεγαλειότης θὰ ἦτο τι κομικόν. Ἑλλὰς ἄξια τοῦ ὀνόματος ἔθνους δὲν δύναται νὰ νοηθῆ, εἰμὴ ὡς παράγον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐποψίν. Πάντα τὰ παρ' ἡμῖν τελούμενα εἰς τοῦτον ἀποκλειστικῶς ἔπρεπε νὰ τείνωσιν τὸν σκοπὸν. Καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς διοικήσεως καὶ τὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας, τὰ πάντα ἐν ἡμῖν τὸν σκοπὸν ἐκεῖνον ὤφειλον νὰ ἐξυπηρετώσι, διότι ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ ἐπιδιώξει τοῦ σκοποῦ τούτου ἔγκειται ἡ ἀληθὴς ἐσωτερικὴ πρόοδος, ἐν τῇ ἐπιτεύξει δὲ αὐτοῦ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος (εὖγε! εὖγε!) Ἀντὶ τούτων τί πράττει ἡ παρούσα κυβέρνησις; Χάριν τῆς φιλαρχίας αὐτῆς παραλύει τὴν διοίκειν, πιέζει τὴν δικαιοσύνην, ταπεινοῖ τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἀνωτάτης αὐτῆς ἀρχῆς καὶ καθιστᾷ τὰ τῆς παιδείας ἐλεει-

* Σ. Μ. Χ. Τῆς ὥραίας ἀγορεύσεως τοῦ κ. Ζηνοπούλου ἀπεκόψαμεν μόνον τὸ προσίμιον ἑλλείπει χώρου.

νόν ὄργανον τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος. Χάριν ψευδοῦς δημοκοπίας καταστρέφει τὸν στρατὸν τῆς πατρίδος διὰ τοῦ ἀκατανομάστου συστήματος τῆς μονοστοῦς θητείας, ἥτις ἐνῶ ἀπογυμνώνει τὸ ἔθνος τοῦ ἐρεϊσμάτος αὐτοῦ, καταναλίσκει ἀγόνως εἴκοσιν ἑκατομμύρια καὶ ἐπιβάλλει εἰς τὸν λαὸν μείζονα βάρη. Χάριν τῆς συναλλαγῆς καταστρέφει διὰ τῆς σπατάλης τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ ἐξαντλεῖ δι' ἀδίκων καὶ βαρυτάτων φόρων τὴν οἰκονομικὴν τοῦ ἔθνους ἱκανότητα, καταστρέφει δὲ καὶ ταύτην τέλειον διατηρούσα τὸν τόπον ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Δὲν γνωρίζετε ἴσως ἐν ἀκριβεῖα, οἷαν καταστροφὴν προξερῶναι τὸ τέρας τοῦτο. Θὰ φριξίτε δὲ ἀκούοντες ὅτι καταθροχθίζει κατ' ἔτος τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν. Χρῆμα καὶ στρατός, στρατός καὶ χρῆμα. Ἴδου τὸ ἄλλα καὶ τὸ ὠμέγα τῆς δυνάμεως τῶν ἐθνῶν, ἡ δὲ Κυβέρνησις τῆς σήμερον καταλύουσα τὸν στρατὸν ἡμῶν καὶ ρίπτουσα εἰς τὴν χρεωκόπιαν καὶ τὸ κράτος καὶ τὴν κοινωνίαν, τολμᾷ ἔτι καὶ λέγει ὅτι παρασκευάζει τὸ ἔθνος.

Αὕτη εἶνε ἡ λυπηρὰ, ἀλλὰ δυστυχῶς πιστοτάτη εἰλὼν τῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους. Ἐὰν δὲ πάντοτε καὶ πανταχοῦ τοιαύτη κατάστασις εἶνε δεινὴ, σήμερον εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ὀλεθρία. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παραταθῇ ἡ κατάστασις αὕτη ἄνευ σοβαρῶν καὶ βεβαίων κινδύνων. Ἡ παντοδαπὴ ἀτασθαλίς τῆς κυβερνήσεως ὑπερῆρε πάντα ὄρον καὶ ἐφθασεν ἤδη εἰς τὸ ἐσχάτον τῆς ἀπελπισίας σημεῖον, εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ ἀφαιρεσὶν τοῦ ἄρτου αὐτῶν. Γνωρίζω τὴν εἰς τὴν τάξιν ἀφροσύνην ὑμῶν. Καὶ ἐγὼ ὄρον ὑπάρξεως τοῦ ἔθνους, πρῶτιστον θεωρῶ τῆς τάξεως τὸ ἀκλόνητον. Ὑπὲρ τῆς τάξεως προμαχούντες ὀφείλομεν ν' ἀνακηρύξωμεν παρησια τὴν ἀλήθειαν, ἐνόσω εἰσέτι ὑπάρχει καιρὸς, ἵνα οἱ τυφλώττοντες ἀνοιξοῦσι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα οἱ πλανώμενοι ἀπαλλαγῶσι τῆς πλάνης, ἵνα οἱ ἐν γνώσει κερδοσκοποῦντες ἐνοήσωσι τί ἀναμένει τοὺς τὴν πατρίδα ἐκ φιλαρχίας προδίδοντας. Εἶνε πλέον καιρὸς καὶ ἐπείγων μάλιστα ν' ἀνανήψωμεν, εἶνε καιρὸς νὰ ἐξέλθωμεν τῆς ἐπικινδύνου ὁδοῦ ἐφ' ἧς ἀκατασχέτως βαίνομεν. Πρωτίστη, μόνη, κατ' ἐμὲ, καὶ ἀναπόδραστο ἀνάγκη εἶνε τὸ νὰ ἐνοήσωμεν ἅπαντες καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ὅτι ἐξετροχίσθη τὸ ἄρμα τῆς Πολιτείας καὶ ὅτι οὐδαμοῦ ἄλλοθι εὐρητα σωτηρία εἰμὴ εἰς τὴν ἐπάνοδον ἐν τῇ κανονικῇ αὐτοῦ τροχιᾷ. Πρέπει ἅπαντες ν' ἀνακητήσωμεν τὸ θάρρος τῶν νομίμων δικαιοματῶν μας καὶ τὴν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν. Μόνον οὕτω θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἴδωμεν ἀναγεννωμένην καὶ ἀκμάζουσαν τὴν μεταξὺ λαοῦ καὶ ἐξουσίας ἐμπιστοσύνην, ἧς ἄνευ οὐδὲν μέγα τελεῖται. Μόνον οὕτω θὰ παγιώσωμεν τὴν τάξιν, θὰ ἐγκαταστήσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν πολιτικὴν, θ' ἀναπτύξωμεν τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους καὶ θὰ καταθέσωμεν τὰ θεμέλια τῆς εὐμερείας τοῦ τόπου καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος. Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν νομίμως, εἰρηνικῶς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀσφαλῶς, ὅλας ἐκείνας τὰς μεταρρυθμίσεις αἵτινες ἐν ταῖς κοιναῖς πεποιθήσεσιν ἀνεγράφθησαν ἤδη ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖαι πρὸς ἀπόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ἡμετέρων θεσμῶν. Ὀφείλομεν πρὸ πάντων ν' ἀνανήψωμεν εἰς τὴν προσήκουσαν περιωπὴν καὶ βουλὴν καὶ κυβερνήσιν. Δούλοι σήμερον τῶν φίλων ὑπουργῶν οἱ βουλευταί, ἐσμὲν δεσπῶται ἀεὶθινοὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας, δούλοι τῶν φίλων βουλευτῶν οἱ ὑπουργοὶ εἰσὶ δεσπῶται ἀνελέγκτοι τῆς βουλῆς τοῦ ἔθνους. Οὕτω δὲ ἀντὶ Κυβερνήσεως ἀδιαλείπτως ἐλεγχόμενης ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων σας καὶ βουλῆς εὐσυνειδήτως ἐλεγχού-

σης, ἔχομεν κερδοσκοπικὴν ἑταιρίαν παντοδαπῆς ἐκμεταλλείσεως τῆς τε νομοθεσίας καὶ τῆς διοικήσεως. Μέγας τῆς Γαλλίας πολίτης, ὁ προσφιλέτης τῇ Ἑλλάδι Γαμβέττας, τὴν σωτηρίαν τῆς μεγάλης ἐκείνης δημοκρατίας ἐπέζητήσας ἐν τῇ μεταρρυθμίσει τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἐπὶ θέσεων τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἐγγυημένων, καὶ ὑπὲρ ταύτης μαχόμενος ἔπεσεν ὁ ἐν φιλοπατρίᾳ καὶ πολιτικῇ περυσία γίγας ἐκεῖνος. Ἄς ἐπωφεληθῶμεν τοῦ διδασκτικοῦ τούτου καὶ μεγάλου παραδείγματος, ὅπως ἐπιδοθῶμεν ἐρωμένως εἰς τὸ ἔργον. Καὶ ὁ ἡμέτερος ἐκλογικὸς νόμος δεῖται μεταρρυθμίσεως εὐρείας ὅπως τὰ ἐπιδρώντα ἐπὶ τῶν βουλευτῶν τοπικὰ συμφέροντα ὧσιν ἐγγύτερα πρὸς τὰ γενικὰ τοῦ Κράτους συμφέροντα. Ἄλλ' ὅτι κατεπειγόντως ὀφείλομεν νὰ ἐπιζητήσωμεν, εἶνε τὸ νὰ ἄρωμεν τὴν παντός τοῦ κακοῦ γενέτειραν ἀντίθεσιν τῶν ἐλευθέρων ἡμῶν θεσμῶν πρὸς τὸν ἀνελεύθερον διοικητικὸν ἡμῶν ὀργανισμὸν ἐν ᾗ ἐποχῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία διέπραξε θαύματα προόδου καὶ ἀναπτύξεως, εἶνε ἀναχρονισμὸς γελοῖος νὰ νομίζωμεν ὅτι αἱ κοινότητες, οἱ δήμοι, αἱ ἐπαρχίαι εἰσὶν ἀνάξια συνετῆς αὐτοδιοικήσεως. Πρέπει μὲν ὦρον ἀρχήτερα νὰ λύσωμεν τὰ δεσμὰ τὰ ὀποῖα δὲν δεσμεύουσι μόνον τὸν τόπον, παρακωλύοντα τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξασθενίζουσι καὶ ταπεινοῦσι τὴν κυβερνήσιν, οὗσαν ἤδη οὐδὲν ἄλλο ἢ τυφλὸν ὄργανον τῶν μικρῶν τοπικῶν καὶ ἀτομικῶν συμφερόντων. Πρέπει νὰ σώσωμεν τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἀδιακόπου ἐπιδρομῆς τῆς ἀνικανότητος, τῆς ἀμαθείας, τῆς ἀνηθικότητος, οὐχὶ ἐξασφαλίζοντες τὴν ἐκ τῶν δημοσίων θέσεων ἀπόλυσιν καὶ δεσμεύοντες τὰς χεῖρας τῆς ὑπευθίνου ἐξουσίας ἀπέναντι τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ἀλλὰ κλείοντες τὴν ἤδη ἀναπεπταμένην θύραν τῆς εἰς τὰ δημοσία ἀξιώματα εἰσβολῆς. Πρέπει ν' ἀνορθώσωμεν τὴν δικαιοσύνην, περὶ ἧς ἀπαίσια ἀκούσματα περιήλθον ἐσχάτως εἰς τὰ ὠτά σας καὶ κατέθλιψαν βεβαίως τὴν φιλοπατρίδα καρδίαν σας. Ἐν γένει πρέπει νὰ ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τῆς νομοθεσίας ἡμῶν πᾶν ὅ,τι ἐπιπροσθεῖ εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν νομίμων τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν, ν' ἀναγράψωμεν δὲ ἐν αὐτῇ πᾶν ὅ,τι ἐξασφαλίζει τὴν τελεσιουργίαν αὐτῶν ἐνάσκησιν.

Ὅμιλῶν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀγρινίου, νομίμως συνθηροισμένου, ἐνόσω ὅτι πρὸς ἅπαντα τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὀμιλῶ. Ὅ,τι εἶπον ὑμῖν τὸ φρονὸν εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως. Δὲν διατυπώσω ἐντεῦθεν ἴδιον πολιτικὸν πρόγραμμα· πέποιθα ὅμως ὅτι τοιοῦτον πρέπει νὰ ἦνε τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα πάσης σπουδαίας, φιλοπατρίδος καὶ ἐθνικῆς κυβερνήσεως (Μάλιστα, μάλιστα). Εἰς ὑμᾶς δὲ ἀπόκειται νὰ ἐπιβάλλετε αὐτὸ εἰς ἅπαντας, καὶ ἡ παρούσα στιγμή εἶνε προσφορωτάτη ὅπως τὸ πράξῃτε. Καλεῖσθε ἤδη νομίμως πρὸ τῶν ἐκλογικῶν καλπῶν. Γινώσκω καλῶς ὅτι ἐπὶ τῶν δημοτικῶν πραγμάτων ἐπιδρῶσι κυρίως τὰ τοπικὰ συμφέροντα. Ἄλλ' ἤξεύρω συγχρόνως, ὅτι λαὸς φιλελεύθερος καὶ φιλόπατρις, οἷος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, εἶνε ἱκανὸς νὰ ἐνοήσῃ ὅτι ἐνώπιον τῶν γενικῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων τὰ τοπικὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀτομικαὶ σχέσεις πρέπει νὰ υποχωρήσωσιν. Ἀντέταξαν ὑμῖν τὴν ψευδῆ δύναμιν τῆς ἀριθμητικῆς πλειονότητος τῆς βουλῆς, ὅταν διεμαρτύρησθε ἰατὰ τῆς ἀσπλαγχνίας μεθ' ἧς ἀπεφάσισαν νὰ ἐκμυζήσωσι καὶ τὴν τελευταίαν οἰκονομικὴν ἱμάδα τοῦ ἔθνους. Ἄνόμαστα δὲ μόνον ψευδῆ τὴν δύναμιν τῆς ἀριθμητικῆς ἐκείνης ὑπεροχῆς, διότι ἐντρέπομαι ὡς ἕλλην νὰ χαρακτηρίσω αὐτὴν ἐκ τῶν μέσων, δι' ὧν κατηρτίσθη καὶ συντηρεῖται (εὐγε, εὐγε). Ἀντιτάξατε εἰς αὐτὴν τὴν καθαρὰν, τὴν ἀγνήν πλειο-

νοσηφίαν τοῦ λαοῦ, ὅπως ὑπὸ τὴν ἀπροσμάχητον ταύτην ἰσχυρὴν καταρρίψετε τὸ σαθρὸν ἤδη οἰκοδόμημα τῆς κυβερνήσεως ἐστερημένης ἀπὸ πολλοῦ τοῦ μόνου ἐρείσματος πάσης κυβερνήσεως, τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους. Ἐνισχύσατε οὕτω τοὺς δυναμένους καὶ ὀφείλοντας νὰ προλάβωσι τὸ προχωροῦν κακὸν καὶ ἐνθαρρύνετε τοὺς πρὸς ἀποσόβησιν εἰλικρινῶς ἀγωνιζομένους. Τοιαύτη ψῆφος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὰς προσεχέεις δημοτικὰς ἐκλογὰς θὰ καθιερώτῃ τὸ ὑπ' ἡμῶν ἐπιδοκιμασθὲν ἤδη ἔθνικόν πρόγραμμα. Ὑπὸ τὴν σημερινὴν τοιοῦτου προγράμματος ὑπόσχεσιν πρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπιβλητικῇ στιγμῇ νὰ ταχθῶ στρατιώτῃ; ἀπλοῦς, ἔσχατος ἐν ἀριθμῷ, ἀλλ' ἔχων ἀείποτε τὴν φιλοτιμίαν νὰ ἦμαι μετὰ τῶν προμάχων ἐν τῇ τάξει, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι τοιαύτη θὰ ἦν ἡ ἐκβάσις αὐτοῦ προσεχούσης ἐκλογικῆς ἀγωνίας καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, χαιρετῶ ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Ἀγρίνιοι, ἀναφωνῶν τὸ ἀκαλῶς σὰς εὐρανὸν (Ἐὐγε! εὐγε! πανταχόθεν, παρατεταρμέναι καὶ ἐνθουσιῶδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως).

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΑΛΟΣ ΑΙΓΙΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἀἶγρον, 11 Ἰουνίου

Τὰ τῶν δημοτικῶν συνδυασμῶν ὅπως ἡλιοιώθησαν, διότι ὁ χαρακτήρ τῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου μας εἶναι βεβηλὸς, ἐπιἀκατασκευάστος. Ἄρρηκτος ἄλλοις — ἡ τοῦ κοινῶς συμφέροντος — πρὸ πολλῶν ἐτῶν στενωῶς ἐσφιγγε πρὸς ἀλλήλους τοὺς πλουσίους, πρὸς πλουτισμὸν ἀγωνιζομένους. Ὅμως ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐγαλάσθησαν οἱ δεσμοὶ ἐκεῖνοι οἱ ἀδελφοποιήσαντες, διὰ τοῦ χρόνου, τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ γεννήσαντες τόσα γλυκῆ ὄνειρα εἰς τὰς ἀκαίδεύτους ψυχὰς ἐκείνων, δι' οὓς παρήλθε πλέον ἢ ἐπιθυμία τοῦ πλούτου, διὰ τὸ πλῆθος αὐτοῦ. Ἐστῆσαν ἤδη τὰ σεράγια τῶν καὶ ἀπὸ τούτων περιουσίαν, ἢν μέτριον τοῦδε δὲν ἐπεθυμήσαν οὐχὶ περιουσίαν ἀργυρίου καὶ σταφιδοκάργου, ἀλλὰ περιουσίαν δικαιώματος — τοῦ τῆς ψήφου — καὶ εἰς ταύτην ἀτενίζουσιν ἤδη ἀπλήστως. Εἶναι ὅμως περιουσία ἰδανικὴ αὕτη καὶ δὲν κλέπτεται μετὰ τὴν λίτραν δὲν εἶναι περιουσία ἐναποτιθεμένη ἐν τῷ βαλαντίῳ, ἀλλ' ἐν τῇ συνειδήσει δὲν εἶναι περιουσία καταστρωμένη ἐν τοῖς συμβολαίοις, καὶ τοῦτο γεννᾷ θλίψιν εἰς τὰς τοκογλύφους αὐτῶν ψυχὰς.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ μερὶς ἐκεῖνη τὴν ὁποίαν συνδέουσι τόσαι γλυκεῖαι καὶ τρυφεραὶ ἀναμνήσεις: Μονὴ Πεπελενίτζας, κτήματα μοναστηριακὰ, συνεταιρισμὸς καὶ ἀπογύμνωσις τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὰ ἐφεδρικά καὶ χίλια δύο ἄλλα, διασπαρθεῖσα ἤδη καὶ ἀπολέσασα τὴν παντοδυναμίαν τῆς, φροντίζει μετὰ ὅλα τὰ τερτίπια τῆς νὰ φέρῃ σχίσμα εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῆς καὶ οὕτω νικηφόρος ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῶν.

Ἐκ τῆς μερίδος τοῦ κ. Μεσοσηνέζης βουλευτοῦ ἀπεσπάσθη ὁ νῦν δήμαρχος Φαραζουλιῆς, ἀνακηρυχθεὶς ὡς ὑποψήφιος καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ἐκλογὴν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνετάραξε τὴν μερίδα ταύτην, ὁ δὲ τῆς ἀντιθέτου μερίδος ὑποψήφιος Δήμαρχος κ. Διομήδης Πολυχρονιάδης, δὲν προτίθεται ὡς φαίνεται, νὰ ἐμμεῖνῃ ἐν τῇ ὑποψηφιότητι.

Ἀνεξάρτητος

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΠΥΡΓΟΥ.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 12 Ἰουνίου.

Ὅτι ἡ ἐκλογικὴ πάλη ἐν τῷ δήμῳ Λετρίνων διεξαχθήσεται πεισματωδῶς, τοῦτο πλέον ἀναμφισβήτητον. Ἀμφοτέρω τὰ κόμματα, τοῦ τε Κρεστενίτου καὶ Αὐγερινοῦ ἐργάζονται, ὡς προσέγραφον, πυρετωδῶς, καὶ φοβοῦμαι μὴ ἐν τῇ ἐξάψει τῶν πνευμάτων προβῶσιν εἰς ἀπότολμα ἐπιχειρήματα. Τὴν κρίσιν ταύτην εὐλόγως πᾶς τις ἐκφέρει, ὡς ἐκ τῆς λαβούσης χώραν πρὸ ἡμερῶν διαδηλώσεως ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου αὐτῶν, καὶ ἦτις διαδηλώσεις μικροῦ δεῖν αἱματηρὰ ἀπέβαιναν, ἀν μὴ ἡ φρόνησις δὲν παρεκώλυε τὰς τοιαύτας ἀποτροπαίους διαθέσεις. Τὸ ἀληθές, ὅτι καὶ ὁ Αὐγερινὸς καὶ ὁ Κρεστενίτης συνέστησαν τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν καὶ τὴν σώφρονα τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ ἐκδήλωσιν. Ἄλλ' αἱ τοιαῦται νοθεύσεις δὲν εὐρίσκουσι συνήθως ἤχῳ εἰς ὁμοίας περιστάσεις, καὶ, ὡς γινώσκωμεν ἐκ τοῦ παρελθόντος, ἐκ μικρῶν διαπληκτισμῶν δυστυχήματα γεννῶνται, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ πελοηθῶσιν. Ὁ λαὸς πρέπει οἰκοθεν νὰ κατανοήσῃ, ὅτι τοιαῦται θυσίαι εἶναι μωραὶ, ὅταν δὲν πρόκηται νὰ παλαίσῃ ὑπὲρ ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν. Πρέπει νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἐκεῖνοι ὑπὲρ ὧν σήμερον προσφέρεται ὀλοκαύτωμα, οὐδ' ὅπως ἀπίθανον ἐξ ἐχθρῶν αὐρίων νὰ γίνωσι φίλοι, ὡς τοῦτο πολλάκις ἐγένετο. Διὰ τοῦτο δὲ τὰ διαθέματα αὐτοῦ δέον νὰ ᾧσι μεμετρημένα, καὶ νὰ μὴ ἐκτίθηται ἐν τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ τόσῳ ἀπερικρίπτως, διότι οὐδὲν αὐτὸς ὠφελείται ἐκ παραφόρων ἔρμων καὶ ἀφρόνων ἀφροσύσεων πρὸς τὸν ἑνα ἢ πρὸς τὸν ἄλλον. Ὁ δῆμος τῶν Λετρίων ἀνεπτύχθη ὀλικῶς καὶ ἠθικῶς, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτοῦ διακαῶς ἐπιθυμοῦσι τὴν ἡσυχίαν, καλὴν δημοτικὴν διοίκησιν, συγκοινωνίαν, καθαρότητα, διαφύλαξιν τῆς ἰδιοκτησίας ἐκ τῶν πονηρίων, καὶ ἐχέγγυα σώφρονος διαχειρίσεως τοῦ δημοτικοῦ πλούτου, μὴ διασπαθιζομένου εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀγωνίζονται, ὅπως ἐπικρατήσωσι τοιαῦται σκέψεις παρὰ τοῖς πολιτευομένοις, ἀφ' οὗ μέχρι σήμερον τὴν ἐπιπολαιότητα κατείδον ἐν τῇ δημοτικῇ διαχειρίσει. Ἡ πόλις ἰδίως τοῦ Πύργου πρέπει ὠριμώτερον νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω, καὶ νὰ μὴ ἐπαναπαύηται, εἰς ἐλπίδας ματαιωθείσας, καὶ εἰς ὑποσχέσεις μὴ πραγματοποιηθείσας, ἀλλὰ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν κακῶς ἐγχομένων ἀλλαγῶν. Διὰ μιᾶς ἐκφραστικῆς ἐκλογῆς δύναται νὰ προλάβῃ ἐπακόλουθα δεινὰ, καὶ νὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐπιζητούντος τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, ἀφ' οὗ καὶ ἕτερος δὲν παρουσιάζεται, ἦτις ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ συνετῶς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, ἀνάγκη νὰ ἐξοβελισθῇ, ὅπως εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον διὰ τὸν τόπον πρόσωπον μετὰ ταῦτα. Ὑπὸ τοιαύτην σκέψιν ὑποδεικνύομεν τὴν μεταβολὴν τῶν καθεστώτων, καὶ οὐχὶ ἐκ κομματικῶν λόγων. Ὑποστηρίζομεν δὲ οἰονόηποτε ἀξιοῦντα τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι ὁ δῆμος διὰ καλῆς καὶ πατρικῆς διοικήσεως θὰ καταστῇ ἄξιος τῆς ἀνθρώρας καταστάσεώς του· διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ φημιζώμεθα ἐπὶ προάθῳ, ἐν ᾧ περίξ ἡμῶν αἱ ἀναθυμιάσεις τῶν ἀκαθαρσιῶν δίδουσι τροφὴν εἰς τὰς ἐπιδημίας, καὶ οἱ δρόμοι ἡμῶν καθίστανται τέναγος ἀδιάβατος, καὶ σὺν τούτοις νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁδὸς τις ἐν τῇ πόλει ἀξία προσοχῆς εἰς τὸν ἐπισκέπτην, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖναι, αἵτινες ἀγνοοῦν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἀνάκτορα. Θέλομεν ὕδωρ, πλατεῖαν, δένδροφυτεῖας, ἀγορὰν καὶ διοίκησιν ἀγαθὴν. Ἐχομεν εἰσοδήματα· δάνεια λαμβάνομεν. Διατί νὰ μὴ ἔχωμεν πόλιν, ἀλλὰ